

ဘာသာပြန် - Kha Yaung

ငါ့ အိမ်မွေးတိရစ္ဆာန်က
မျိုးပြောင်းလိပ်ပြစ်နေတယ်

စာစဉ် - ၅၃

အခန်း 621

အဋ္ဌမမင်းသား အိမ်တော်ကို ဝယ်ယူခြင်း

*

ဂူကျန့်ဟောက်က နောင်တရသည့်ဆေးရှိမည်
ဆို လျှင် တစ်လုံးကို နှစ်ဘီလီယံနဲ့တောင်
တွန့်ဆုတ်မ နေဘဲ ဝယ်မိပေလိမ့်မည်။ ယခုမူ သူ့
အား ဘထ္ထရီစွ မ်းအင်သုံး ကားနယ်ပယ်ထဲ
သို့ ဝင်ခွင့်မပြုတော့သ ည်က သူ့အား ဆုံးရှုံးမှု
ကြီးကြီးမားမားဖြစ်စေခဲ့၏။

"ဟူး နောင်တရတယ်.."

"ငါ အရမ်းနောင်တရတယ်ကွာ.."

ဂူကျန့်ဟောက်၏ ရင်ထဲတွင်မူ နောင်တနှင့် ခါး
သီးမှု များ အပြည့်ရှိနေပေသည်။ သူသည် အချိန်

အကြာ ကြီး ထိုနေရာတွင် ငြိမ်သက်စွာ ထိုင်နေ
ခဲ့၏။

ဂူမိသားစု၏ ရှေ့ရေးသည် အိမ်ခြံမြေဈေးကွက်
တစ်ခုတည်းအပေါ် မှီခိုနေရပြီး သူ၏ လုပ်ငန်းစု
ကို အဆင့်တစ်ခုသို့ မြှင့်တင်လိုပါက အခြား
နယ်ပယ်အသစ်များသို့ ခြေဆန့်ရန်မှတစ်ပါး
အခြားရွေးချယ်စရာမရှိပေ။

ဘဏ္ဍရီစွမ်းအင်သစ်သုံး ကားလုပ်ငန်း
သည် အလားအလာအကောင်းဆုံး
အခွင့်အလမ်းဖြစ်သည်မှာ ငြင်းစရာမရှိ
သော်လည်း ယခုမူ သူသည် ထိုလုပ်ငန်း အတွင်း
သို့ ဝင်ရောက်ရန် မျှော်လင့်ချက်များမှာ ပြာပုံ
ဖြစ်သွားခဲ့ရသည်။

မစ္စတာလျူ၏ ပြတ်သားလှသော စကားများ
က ဂူ ကျန်ဟောက်၏ ရည်မှန်းချက်ကို အမြစ်က
နေ လှန်ပစ်လိုက်သကဲ့သို့ ဖြစ်နေ၏။

"ဝိုး တစ်ဘီလီယံ ဆေးလုံးလား.."

သို့သော် ဂူချီမှာမှ ထိုသို့မဟုတ်ပေ။ သူသည်
လက် ချောင်းအရွယ်အစား ဆေးလုံးလေးကို
ကြည့်ကာ ဝမ်းသာအားရ ဖြစ်နေသည်။

"မျှော်လင့်ချက် ရှိပြီ.ငါ့ အဖေ အသက်ရှင်နိုင်
တော့မ ယ်ကွ..ဟားဟား.."

သူက စိတ်လှုပ်ရှားစွာဖြင့် တိုက်တွန်းလိုက်
သည်။

"ဒုတိယအစ်ကို..ဆေးရုံကို မြန်မြန်သွားကြ
ရအောင် အကယ်၍သာ အဖေ့ကို ကယ်တင်နိုင်ခဲ့
ရင် ဒီဆေး လုံးအတွက် ပေးလိုက်ရတဲ့ တစ်ဘီ
လီယံဆိုတာ တန်လွန်းပါတယ်ဗျာ.."

ဂူကျန်ဟောက်က သက်ပြင်းရှည်ကြီး လိုက်
မိသည် ။ဘထ္ထရီ စွမ်းအင်သုံးကား ဈေး
ကွက်ထဲ ဝင်ရောက် ခွင့်မရတော့သည်မှာ နှမြော
စရာကောင်းသော်လည်း ယခုအချိန်တွင်

လုပ်ငန်းကိစ္စကို ခေတ္တဘေးဖယ်ကာ ဆေးရုံသို့
အမြန်ဆုံးသွားရန်သာ ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။

ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်သည် ဟိုတယ်မှ တန်းစီ
ထွက် ခွာလာခဲ့ပြီး ဆေးရုံသို့ အပြေးအလွှား
ရောက်လာခဲ့ ကြသည်။VIP လူနာဆောင်အတွင်း
သို့ ဝင်လိုက်သ ည်နှင့် အခန်းထဲတွင် လူအုပ်စု
လိုက် ရှိနေသည်ကို သူတို့ တွေ့လိုက်ရ၏။

ဂူမိသားစုဝင်များသာမက ပါမောက္ခဝေ
ဦးဆောင် သည့် ထိပ်တန်းဆေးဘက်ဆိုင်ရာအဖွဲ့
ကလည်း လူ နာ၏အခြေအနေကို စိုးရိမ်တကြီး
စောင့်ကြည့်နေ ကြသည်။

ဂူညီအစ်ကိုများ ဝင်လာသည်ကို မြင်သောအခါ
ပါ မောက္ခဝေက လေးပင်စွာ သက်ပြင်းချ
လိုက်ရင်း ပြောလိုက်၏။

"ခင်ဗျားတို့ ရောက်လာကြပြီလား...ခဗျားတို့
အဖေ ရဲ့ အခြေအနေက ကျွန်တော် ခန့်မှန်းထား

တာထက် အများကြီး ပိုဆိုးနေပြီဗျ.."

ဂူကျန်ဟောက်၏ ရင်ထဲ ထိတ်ခနဲ ဖြစ်သွားပြီး
အ လောတကြီး မေးလိုက်သည်။

"ဘာဖြစ်လို့လဲ...ရောဂါ အခြေအနေက
ဖောက်ပြန် လာတာလား ပါမောက္ခ.."

ပါမောက္ခက လေသံတိုးတိုးဖြင့် ဖြေကြား
သည်။

"ဟုတ်တယ်..လူနာရဲ့ ခန္ဓာကိုယ် တုံ့ပြန်မှုတွေ
က ပို ပြီး ယိုယွင်းလာနေပြီ"

ထိုစကားကြောင့် ဂူရွမ်းရို့မှာ မျက်ရည်ဝဲလာ
ပြီး ရှိ က်ကြီးတင်ငိုကာ မေးလိုက်သည်။

"အစ်ကိုကြီး... ဒုတိယအစ်ကို... ဆေးလုံးကို
ယူလာ နိုင်ခဲ့ကြပြီလားဟင်.အဟင့်ဟင့်"

ဂူချီက ရှေ့သို့ တိုးလာကာ ပြန်ဖြေလိုက်၏။

"အင်း ငါတို့ ယူလာနိုင်ပြီ..ကဲ အဖေ့ကို မြန်မြန်
ဆေး တိုက်လိုက်ရအောင်"

သုံးယောက်သား သူတို့အဖေ ဖြစ်သူ ဂူယန်ရန်
ကို ဂ ရတစိုက် ထူ၍ ထိုင်ခိုင်းလိုက်ကြသည်။
ထို့နောက် လျှူယောင် ပေးလိုက်သော ဆေးလုံး
ကို တိုက်ပြီး နောက် လူနာကို အသာအယာ ပြန်
လှဲသိပ်လိုက်ကြ ၏။

VIP ခန်းတစ်ခန်းလုံး တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်သွား
သ ည်။လူအားလုံး၏ ရင်ထဲတွင် တူညီသော
ဆုတောင်း သံများသာ ပွဲတင်ထပ်နေသည်။

'ဘုရားသခင် စောင့်ရှောက်ပါစေ... ဒီဆေးလုံး
က တ ကယ်ပဲ ထိရောက်မှု ရှိပါစေဗျာ.."

အစပိုင်းတွင် မည်သည့်ထူးခြားမှုမျှ ရှိမလာ
သဖြင့် စိုးရိမ်စိတ်များ မြင့်တက်နေခဲ့သော်လည်း
တစ်နာရီ ... နှစ်နာရီခန့် ကြာမြင့်လာသောအခါ
တွင်မူ ဂူယန်ရန်သည် အိပ်ချင်လာသည့်ပုံစံ ပြ
လာပြီး တဖြည်းဖြည်းနှင့် နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက်

အိပ်ပျော်သွား၏။

"ဝိုး ကျွန်တော်တို့ အဖေ အိပ်ပျော်သွားပြီဗျ။"

ထိုအခါမှသာ အခန်းထဲရှိ လူအားလုံး သက်ပြင်းချန် ငကြသလို တစ်ယောက်ချင်းစီ၏ ရင်ထဲတွင်လည်း ဆုတောင်းသံများဖြင့်သာ ပြည့် နှက်နေ၏။

"ဘုရားသခင်စောင့်ရှောက်ပါစေ..ကျွန်တော့် အဖေ အမြန် ပြန်ကောင်းလာပါစေဗျာ.."

ဂူချီက သတိဝင်လာဟန်ဖြင့် သူ့အစ်ကိုအား လှည့် ပြောလိုက်သည်။

"ဒုတိယအစ်ကို... မစ္စတာလျူရဲ့အကောင့်ထဲ ကို အ ခုပဲ ငွေလွှဲလိုက်တော့.. ဒီလိုကိစ္စမျိုးက တစ်စက္ကန့် တောင် နှောင့်နှေးလို့မဖြစ်ဘူး.."

ဂူကျန်ဟောက်က ခေါင်းညိတ်ကာ လူနာ ဆောင်အ ပြင်ဘက်သို့ ခပ်သွက်သွက် ထွက်လာ ခဲ့သည်။သူသ ည် ဖုန်းကိုကောက်ကိုင်ကာ

ဘဏ္ဍာရေးဌာနသို့ တိုက် ရိုက်ဆက်သွယ်ပြီး
ယွမ်တစ်ဘီလီယံတိတိကို လျှူ ယောင်၏ ဘဏ်
အကောင့်ထဲသို့ ချက်ချင်းလွှဲပေးရ န် အမိန့်
ပေးလိုက်၏။

ဒုတိယမြောက်နေ့တွင် ဂူယန်ရန်၏
အခြေအနေမှာ သိသိသာသာ တိုးတက်
ကောင်းမွန်လာခဲ့သည်။တ တိယမြောက်နေ့သို့
ရောက်သောအခါတွင်မူ အခြေ အနေမှာ
အံ့မခန်းပင်။

သူတို့ အဖေ၏ မျက်နှာတွင် သွေးရောင်လွမ်း
လာရုံ သာမက.အစားအသောက်လည်း ပြန်စား
နိုင်ပြီး အိ ပ်ရာပေါ်မှထကာ လမ်းပင် လျှောက်
နိုင်နေသည်။

လူနာ၏အခြေအနေကို အနီးကပ်ဆုံး စောင့်
ကြည့် နေရသည့် ပါမောက္ခဝေ့မှာမူ အံ့အားသင့်
လွန်း၍ မျ က်လုံးအပြူးသား ဖြစ်နေရ၏။သူ

သည် တစ်နေ့လျှင် အကြိမ်ပေါင်းများစွာ
စစ်ဆေးမှုများ ပြုလုပ်ရင်း ရေရွတ်နေမိသည်။

"ဘုရားရေ... ဒါက ဘယ်လိုဆေးမျိုးလဲ ဒီ
လောက် မြန်မြန်ဆန်ဆန် ကုသနိုင်တာမျိုးကို ငါ
မျက်စိနဲ့သာ ကိုယ်တိုင်မတွေ့ရရင် ဘယ်လိုမှ ယုံ
မှာမဟုတ်ဘူး.. တကယ်ကို အံ့ဩစရာကောင်း
စရာ ကောင်းလိုက်တာ ကွာ.."

ဂူကျန့်ဟောက်ကလည်း စိတ်လှုပ်ရှားစွာ
မေးမြန်းလိုက်၏။

"ပါမောက္ခဌေ... ကျွန်တော့်အဖေ တကယ်ပဲ
သက်သာသွားပြီလားခင်ဗျာ"

ပါမောက္ခဌေက ပြုံးကာ ပြန်ဖြေလိုက်သည်။

"သိသိသာသာကြီးကို ကောင်းမွန်သွားပါပြီဗျာ..
ဒီ အတိုင်းသာ ဆက်သွားရင် နောက်ထပ် လေး၊
ငါးရက်အတွင်းမှာပဲ ခဗျားတို့အဖေ ဆေးရုံက
ဆင်းနိုင်ပါလိမ့်မယ်"

"ဟားဟား.. တကယ်လား... ဝမ်းသာလိုက်တာ ဗျာ .. "

ဂူညီအစ်ကိုသုံးယောက်မှာ အရမ်း ပျော်ရွှင်နေ မိသ ည်။အထူးသဖြင့် ဂူရွှမ်းရို့မှာမူ မျက်ရည် များ ထပ် ကျလာ၏။သို့သော်လည်း ယခုကျ သော မျက်ရည် များမှာ ယခင်ကကဲ့သို့ ပူဆွေး သောကကြောင့် မဟုတ်ဘဲ ဝမ်းသာပီတိဖြစ်ရ ခြင်းကြောင့်သာ ဖြစ်ပေသ ည်။

ဂူချီက သက်ပြင်းတစ်ချက်ချရင်း စိတ်ရင်းဖြင့် ပြော တလိုက်သည်။

"ဒုတိယအစ်ကို... ဒီဆေးလုံးအတွက် ကျွန်တော်တို့ ငွေများစွာ..အကုန်အကျခံခဲ့ရတာ မှန်ပေမဲ့.မစ္စတာ လျူကိုတော့ တကယ်ပဲ ကျေးဇူးတင်ရမယ်.. သူ့သာဆေးလုံးကို မရောင်း ပေးရင် ကျွန်တော်တို့ အဖေ ဒီလိုပြန်ကျန်းမာ

လာဖို့ မလွယ်ဘူး.."

လွန်ခဲ့သည့် နှစ်ရက်အတွင်း ဂူကျန့်ဟောက်
သည်လည်း ထိုကိစ္စကို အကြိမ်ကြိမ် စဉ်းစား
ခဲ့၏။ သူသည် စိတ်ထဲမှ လျှူယောင်ကို
လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ ကျေးဇူး တင်ရင်း သဘောတူ
ကာ ပြန်ဖြေလိုက်သည်။

"အစ်ကိုပြောတာ မှန်တယ်... အဖေ ဆေးရုံက
ဆင်း တာနဲ့ ကျွန်တော်တို့ ညီအစ်ကိုတွေ ဟွာ
ဟိုင်းမြို့ကို ကိုယ်တိုင်သွားပြီး မစ္စတာလျှူကို
လူကိုယ်တိုင် ကျေးဇူးတင်စကား သွားပြောကြ
ရအောင်.."

ဂူချီကလည်း ခေါင်းညိတ်ပြကာ ထောက်ခံ
လိုက်၏။

"ကောင်းပြီ... အတူတူသွားကြတာပေါ့"

.....

ဂိုဝူကမ္ဘာတွင်မူ...

ဂူရွမ်းသည် ဧည့်ခန်း၌ အေးအေးဆေးဆေး
ထိုင်ရင် ။ လက်ဖက်ရည် သောက်နေသည်။ ထို
စဉ်မှာပင် လက်အောက်ငယ်သားတစ်ဦးက
အခန်းထဲသို့ ဝင်လာကာ အရိုအသေပေးရင်း
သတင်းပို့လိုက်၏။

"အကြီးအကဲ... အိမ်တော်ကို ရွေးချယ်ပြီးပါပြီ..
မြို့ရဲ့ အရှေ့ဘက်ခြမ်းမှာရှိတဲ့ အဋ္ဌမမင်းသားရဲ့
အိမ်တော်ပါ..မင်းသားက အခု ရောင်းချဖို့
စိတ်ဝင်စားနေတာမို့ ကျွန်တော်တို့ ဝယ်ယူလိုရ
နိုင်ပါတယ်ခင်ဗျာ.."

ဂူရွမ်းသည်လည်း ထိုအိမ်တော်အကြောင်းကို
ကောင်းကောင်းသိထားခဲ့သည်။

၎င်းသည် ဟိုင်ကျိုးမြို့တစ်မြို့လုံးတွင် အကြီး
ဆုံး၊ အခမ်းနားဆုံးနှင့် အဆင့်အတန်းအမြင့်မား
ဆုံး အိမ်တော်ကြီးလည်း ဖြစ်သည်။

ထိုအိမ်တော်ကို လွန်ခဲ့သော နှစ်အနည်းငယ်

ကပင် ဆောက်လုပ်ခဲ့သော်လည်း အဋ္ဌမ
မင်းသားက မြို့တော်တွင်သာ အခြေချနေထိုင်
ပြီး ဟိုင်ကျိုးသို့ ပြန်လာခြင်းမရှိသဖြင့် အိမ်
တော်ကြီးမှာ အမြဲတမ်း လစ်လပ်နေ၏။

သို့သော်လည်း အစေခံများက အမြဲမပြတ်
သန့်ရှင်း ရေးလုပ်ကာ စောင့်ရှောက်ထားသဖြင့်
အိမ်တော်မှာ ယနေ့တိုင် သစ်လွင်တောက်ပနေ
ဆဲပင်။

ဂူရွမ်းက ကျေနပ်အားရစွာဖြင့် အမိန့်ပေးလိုက်
သည်။

"ကောင်းတယ်... ဒါက တကယ်ကို ရှားပါးတဲ့
အခွင့်အရေးပဲ. ငွေဘယ်လောက်ပဲ ကုန်ပါစေ.. ဒီ
အိမ်တော်ကို ငါ မရရအောင် ဝယ်ရမယ်.."

လက်အောက်ငယ်သားဖြစ်သူက ဂူရွမ်းကို
စိုးရိမ်တကြီးဖြင့် သတိပေးစကားဆိုလာသည်။

"အကြီးအကဲ... ဒီအိမ်တော်ကို မျက်စိကျနေတဲ့

လူ တွေ အများကြီးရှိနေပါတယ်ခင်ဗျာ.အဓိက
ကတော့ ရှဲ့မိသားစုနဲ့ မြို့စားမင်းကျားတို့က
အပိုင်ဝယ်ယူဖို့ ပြင်ဆင်နေကြတာပါ.."

ဟိုင်ကျိုးမြို့တစ်ခုလုံးတွင် အကောင်းဆုံးနှင့်
အခမ်းနားဆုံးအိမ်တော် ဖြစ်သည့်အပြင် အဋ္ဌမ
မင်းသား ကိုယ်တိုင်က ရောင်းချမည်ဟု
သတင်းထွက်လာခြင်း ၊ ကြောင့် ဝယ်လိုအား
မြင့်တက်နေသည်မှာ မဆန် ၊ပေ။

ဂူရွှမ်းက လက်ကို ဝှေ့ယမ်းပြလိုက်ရင်း
ပြတ်ပြတ် သားသားသား အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

"လာ..သွားကြမယ်...ငါတို့ အခုချက်ချင်းသွားမှ
ဖြစ် မယ်..တခြားလူတွေ လက်ဦးမသွားခင် ငါ
တို့အရင် ရောက်ဖို့လိုတယ်.."

မကြာမီမှာပင် ဂူရွှမ်းနှင့် သူ၏လူယုံများသည်
အား ကောင်းသန်မာသော မျိုးကောင်းမြင်းများ
ကို စီး၍ မိနစ် ၂၀ ခန့်အကြာတွင်မူ အိမ်တော်

ကြီးရှေ့သို့ ရေ တက်လာခဲ့သည်။

ထိုအိမ်တော်ကြီး၏ ဂိတ်တံခါးမကြီးကို ပုံမှန် အား ဖြင့် ပိတ်ထားလေ့ရှိပြီး ဘေးဘက်ရှိ တံခါး ငယ်လေး ။ ကိုသာ အသုံးပြုကြသော်လည်း ယနေ့တွင်မူ ထူး ခြားနေ၏။အိမ်တော်၏ ဂိတ် တံခါးမကြီးကိုလည်း ဟောင်းလောင်းဖွင့်ထား ကာ အဝင်ဝတွင် လူနှစ်ဦး က အသင့်စောင့်ကြို နေသည်။

ဝူရွမ်းက သူ၏ အထောက်အထားကို အသိပေး ပြော တကြားပြီးနောက် အိမ်တော်အတွင်းသို့ ဝင် ရောက် လာခဲ့၏။ဤသည်မှာ အိမ်တော်ထဲသို့ သူ ပထမဆုံး အကြိမ် ဝင်ရောက်ခွင့်ရခြင်းဖြစ်ပြီး မြင်တွေ့ရသမျှ တိုင်းကို ကြည့်ကာ တစ် ခေါင်းညိတ်ညိတ်နှင့် ကျေနပ်နေမိသည်။

"အဋ္ဌမမင်းသားရဲ့ အိမ်တော်ကတော့ တကယ်

ကို လက်ဖျားခါလောက်ပါပေတယ်ကွာ.."

အိမ်တော်၏ ဗိသုကာလက်ရာနှင့် ခမ်းနားမှု
အဆင့် အတန်းမှာ သူတို့ ဝူမိသားစု၏ စံအိမ်
ထက်ပင် အနု ညှိုးဆုံး တစ်ဆင့်မက သာလွန်
နေသည်ကို တွေ့ရှိလို က်ရသဖြင့် ဝူရွမ်းတစ်
ယောက် ဝယ်ယူရန်မှာ ပိုမိုစိတ်အားထက်သန်
နေ၏။

"ဟုတ်တယ်... ဒါမျိုးမှ တကယ့်အိမ်တော်
ကောင်းပဲ ကွ.."

ဝူရွမ်းတစ်ယောက် စိတ်ထဲမှ ကျေနပ်စွာ
ရေရွတ်မိ သည်။ထိုမျှ ခမ်းနားသည့် အိမ်တော်
မျိုးကို မည်မျှ ပင် ငွေကုန်ကြေးကျများပါစေ
ဝယ်ယူရမည်ဟု သူ ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ထိုအိမ်
ကို မြင်လျှင် သခင်လေး ဝေးလှူ သဘောကျမည်
မှာ မြေကြီးလက်ခတ်မလွဲ ပေ။

လှူယောင်က သူ့ကို ဟိုင်ကျိုးမြို့တွင် အိမ်ရှာ

ရန် တာဝန်ပေးခဲ့သည်ကို ဝုဒ္ဓါမိဒါက စိတ်ထဲ၌ အ
မြဲမှတ် ထားခဲ့သည်။

ပြီးခဲ့သည့်ရက်များအတွင်း အိမ်အတော်များ
များကို သူ လိုက်လံကြည့်ရှုခဲ့သော်လည်း
အားလုံးက သခင် လေးလျှူနှင့် မထိုက်တန်
အောင် နိမ့်ကျလွန်းသည် ဟု သူ ခံစားခဲ့ရသည်။
သို့သော်လည်း ယနေ့မူ ထိုသို့ မဟုတ်တော့ဘဲ
ရောက်ရောက်ချင်းမှာပင် ဤအိမ် တော်ကို မရ
ရအောင် ဝယ်ယူရန် သူ အခိုင်အမာ ဆုံး ဖြတ်
လိုက်၏။

ဝုဒ္ဓါမိဒါတစ်ယောက် ဧည့်ခံခန်းအတွင်းသို့ ဝင်
လိုက် သည်နှင့် လူအတော်များများ ရှိနေသည်
ကို မြင်လို က်ရကာ သူ အံ့အားသင့်သွားသည်။
အချိန်ကိုက် တိုက်ဆိုင်လှချေလားဟုလည်း သူ
တွေးမိလိုက်၏။

ရောက်နေသူများမှာ ဤအိမ်တော်ကို မျက်စိ ကျနေ သည့် အသိုင်းအဝိုင်းမှ လူကုံထံများပင် ဖြစ်ကြသည်။

ထိုနေရာတွင် ရဲ့မိသားစု၏ အကြီးအကဲ ရဲ့ယွမ်၊ ဟိုင် ကျိုးမြို့စားကျားချိန်ဝမ် နှင့် မြို့ပေါ်မှ အခြား ထင်ရှားသော လူအချို့ကိုလည်း သူ တွေ့လိုက် ရ၏။ ထိုသူတို့သည် ရဲ့ယွမ်နှင့် ကျားချိန်ဝမ်တို့ လောက် အင်အားမကြီးမားသော်လည်း ဤအိမ် တော်ကို ဝယ် ယူနိုင်စွမ်းရှိသည့် ငွေကြေးနေ ကြွယ်ဝသူများလည်း ဖြစ်ကြသည်။

ထိုလူများကြားတွင် အထင်ရှားဆုံးမှာ အဋ္ဌမ မင်းသား၏ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်သူ ဂျီလဲ့ရှု နန်းပင်ဖြစ်သည်။ သူသည် မင်းသား၏ ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် မြို့ တော်မှ ရောက်ရှိလာ ခြင်းဖြစ်၏။

ဂျီလဲ့ရှုနန်းသည် ယခင်က အိမ်တော်

ဆောက်လုပ်စဉ် ကာလများကလည်း ဟိုင်ကျိုး
သို့ မကြာခဏ ရော က်လာလေ့ရှိသဖြင့် ဝူရွမ်း
နှင့်လည်း ရင်းနှီး ကျွမ်းဝင်မှုရှိသည်။

ဝူရွမ်း ဝင်လာသည်ကို မြင်လိုက်ရသောအခါ ဂျီ
လဲ့ ရှန်း၏ မျက်လုံးများမှာ အရောင်တောက်
သွားသော် လည်း ကျန်ဝယ်ယူမည့်သူများ၏ ရင်
ထဲတွင်မူ စိုးရိမ်စိတ်များ အသီးသီး ဝင်လာ
ကြ၏။

"ဟူး ငါတို့တော့ နောက်ထပ် ပြိုင်ဘက်ကြီး
တစ်ယေ ဘက် ထပ်တိုးလာပြန်ပြီကွာ.."
